

ትንቢተ ዮናስ

ዮናስ ከእግዚአብሔር ኩባለ

1 የእግዚአብሔር ቃል ወደ አማቴ ልጅ ወደ ዮናስ እንዲህ ሲል መጣ፤ ²ክፋቷ በእኔ ፊት ወጥቶአልና ወደ ታላቁቱ ከተማ ወደ ነነዌ ሄደህ፤ በእርሷ ላይ ስበክ።”

³ዮናስ ግን ከእግዚአብሔር ፊት ኩባለ፤ ወደ ተርሴስም ለመሄድ ተነሣ። ወደ ኢዮጲ ወረደ፤ ወደዚያው ወደ ተርሴስ የምትሄድ መርከብም አገኘ። የጉዛውንም ዋጋ ከከፈለ በኋላ፤ ከእግዚአብሔር ፊት ወደ ተርሴስ ለመኩባለል በመርከቢቱ ተሳፈረ። ⁴እግዚአብሔርም በባሕሩ ላይ ታላቅ ነፋስን ላከ፤ ከባድ ማዕበልም ተነሥቶ መርከቢቱን አንገ ላታት፤ ልትሰበርም ተቃረበች። ⁵መርከበኞቹ ሁሉ ፈሩ፤ እያንዳንዳም ሰው ወደ ስም ላኩ ጮኹ፤ የመርከቢቱም ክብደት እንዲቀል፤ በውስጧ የነበረውን ዕቃ ወደ ባሕሩ ጣሉት።

ዮናስ ግን ወደ መርከቢቱ ታችኛ ክፍል ወርዶ ተኛ፤ በከባድም እንቅልፍ ላይ ነበር። ⁶የመርከቢቱም አዛዥ ወደ እርሱ ሄዶ፤ “እንዴት ትተኛለህ? ተነሥና አምላክህን ጥራ እንጂ፤ ምናልባትም ያስበንና ከጥፋት ያድነን ይሆናል” አለው።

⁷ከዚያም መርከበኞቹ እርስ በርሳቸው፤ “ይህ ክፉ ነገር በማን ምክንያት እንደመጣ ብን ለማወቅ፤ ኑ፤ ዕጣ እንጣጣል” ተባባሉ። ዕጣም ተጣጣሉ፤ ዕጣውም በዮናስ ላይ ወደቀ።

⁸ከዚያም፤ “ይህ ሁሉ አስጨናቂ ነገር በማን ምክንያት እንደ መጣብን ንገረን፤ ሥራህ ምንድን ነው? ከወዴትስ መጣህ? አገርህስ የት ነው? ከየትኛውስ ሕዝብ ነህ?” አሉት።

⁹እርሱም፤ “እኔ ዕብራዊ ነኝ፤ የብስንና ባሕርን የፈጠረውን፤ የሰማይን ስምሳክ እግዚአብሔርን አመልካለሁ” አለ።

¹⁰እርሱ አስቀድሞ ነገሮቻቸው ስለ ነበር፤ ከእግዚአብሔር እንደ ኩባለል ዐወቁ፤ ስለዚህም በሁኔታው በመደንገጥ፤ “ይህ ያደረግኸው ምንድን ነው?” አሉት።

¹¹የባሕሩም ማዕበል እጅግ እየበረታ ስለሄደ፤ “ባሕሩ ጸጥ እንዲልልን በአንተ ላይ ምን ብናደርግ ይሻላል?” አሉት።

¹²እርሱም፤ “ይህ ታላቅ ማዕበል በእኔ ምክንያት እንደ መጣባችሁ ዐውቃለሁ፤ አንሥ ታችሁ ወደ ባሕሩ ጣሉኝ፤ ባሕሩም ጸጥ

1:1 2ነገ14:25፤ ማቴ12:39-41፤ 16:4፤ሉቃ11:29-32
1:2 ዘፍ10:11፤ ናሆ1:1
1:3 ዘፍ10:4፤ ዘዕ4:13፤ኢሱ19:46፤ መዝ139:7፤ ኤር20:9፤አሞ3:8፤ ሐሥ9:36:43
1:4 መዝ107:23-26
1:5 ሐሥ27:1819
1:6 መዝ107:28፤ ዮና3:8
1:7 ዘፍ32:23፤ ኢሱ7:10-18፤ 1ሳሙ 14:42፤ ምሳ16:33
1:9 ዘፍ1:9፤ ነሀ9:6፤መዝ96:9፤ ዳን2:18፤ ሐሥ17:24
1:12 2ሳሙ24:17፤ 1ዜና21:17

ይላል” አላቸው። ¹³ሰዎቹ ግን ባላቸው ኅይል እየቀዘፉ ወደ የብስ ለመጠጋት ሞከሩ፤ ይሁን እንጂ አልቻሉም፤ ባሕሩ የባስ ይናወጥ ነበርና።

¹⁴እግዚአብሔር ሆይ፤ እባክህ በዚህ ሰው ነፍስ ምክንያት አታጥፋን፤ የዚህ ንጹሕ ሰው ደምም በእኛ ላይ አይሆን፤ እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ የወደድኸውን አድርገሃልና” ብለው ወደ እግዚአብሔር ጮኹ። ¹⁵ከዚያም ዮና ስን ይዘው ወደ ባሕሩ ጣሉት፤ ባሕሩም ከመናወጥ ጸጥ አለ። ¹⁶ሰዎቹም እግዚአብሔርን እጅግ ፈሩ፤ ለእግዚአብሔር መሥዋዕትም አቀረቡ፤ ለእርሱም ስለሌላትን ተሳሉ።

¹⁷እግዚአብሔር ግን ዮናስን የሚውጥ ትልቅ ዓሣ አዘጋጀ፤ ዮናስም በዓሣው ሆድ ውስጥ ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት አደረ።

የዮናስ ጸሎት

2 ዮናስ በዓሣው ሆድ ውስጥ ሆኖ ወደ ስምሳክ ወደ እግዚአብሔር ጸለዮ፤

²እንዲህም አለ፤
“ተጨንቄ ሳለሁ ወደ እግዚአብሔር ተጣራሁ፤
እርሱም መለሰልኝ፤
ከመቃብሩም ጥልቅ ርዳታን ፈልጌ ተጣራሁ፤
አንተም ጩኸቴን ሰማህ።

³ጥልቅ ወደ ሆነው፤
ወደ ባሕሩ መካከል ጣልኸኝ፤
ፈሳሾችም ዙሪያዬን ከበበኝኝ፤
ማዕበልህና ሞገድህ ሁሉ፤
በላዬ አለፉ።

⁴እኔም፤ ‘ከፊትህ ጠፋሁ፤
ነገር ግን እንደ ገና፤
ወደ ቅዱስ መቅደስህ፤
እመለከታለሁ’ አልሁ።

⁵ውሃ እስከ ዐንገቴ አጠለቀኝ፤
ጥልቁም ከበበኝ፤
የባሕርም ዐረም በራሴ ላይ ተጠመጠመ።

⁶ወደ ተራሮች መሠረት ሰመጥሁ፤
የምድርም በር ለዘላለም ተዘጋብኝ፤
እግዚአብሔር ስምሳክ ሆይ፤
አንተ ግን ሕይወቴን ከጉድጓድ አወጣህ።

⁷ነፍሴ በዛለኝ ጊዜ፤

² የዕብራይስጡ ትርጉም ሲያል ይላል።
⁴⁵ “ውሃዎች በጉርጫ ያሉ” የሚሉ አሉ

1:13 ምሳ21:30
1:14 ዘፍ21:8፤ ዳን4:35
1:15 መዝ107:29፤ ሉቃ8:24
1:16 ዘፍ30:2፤ መዝ66:1314፤ ማር 4:41
1:17 ዮና4:6:7፤ ማቴ12:40፤16:4፤ ሉቃ11:30
2:2 መዝ18:6፤ 86:13፤120:1፤ ስቆ3:55
2:3 2ሳሙ22:5፤ መዝ42:7፤88:6
2:4 1ነገ8:48፤ መዝ31:22፤ኤር7:15
2:5 መዝ69:12
2:6 ኢዮ17:16፤ 28:9፤33:18፤ መዝ30:3
2:7 2ዜና30:27፤ መዝ114:18፤6፤

እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተን ዐሰብሁ፤
 ጸሎቴም ወደ አንተ፤
 ወደ ቅዱስ መቅደስህ ዐረገኻች።
 ስኩንቱ በሆኑ ጣዖቶች ላይ የሚንጠለጠሉ፤
 ሊያገኙ የሚገባቸውን ጸጋ ያጣሉ።
 ስእኔ ግን በምስጋና መዝሙር፤
 መሥዋዕት እሠዋልሃለሁ፤
 የተሳልሁትንም እሰጣለሁ፤
 ድኑነት ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው።”
 10 እግዚአብሔርም ዓገውን አዘዘው፤ ዮናስንም
 በደረቅ ምድር ላይ ተፋው።

ዮናስ ወደ ነነዌ ሄደ

3 የእግዚአብሔርም ቃል ለሁለተኛ ጊዜ
 እንዲህ ሲል ወደ ዮናስ መጣ፤
 2“ወደ ታላቁቱ ከተማ ወደ ነነዌ ሄደህ
 የምነግርህን መልእክት ስበክላት።”
 3ዮናስም የእግዚአብሔርን ቃል ታዘዘ፤ ወደ
 ነነዌም ሄደ። በዚህ ጊዜ ነነዌ ታላቅ ከተማ
 ነበረች፤ እርሷንም ከዳር እስከ ዳር ለመገባ
 ብኝት ሦስት ቀን ያስፈልግ ነበር። ፋዮና
 ስም ወደ ከተማዬቱ ገብቶ የመጀመሪያ
 ውን ቀን ከተጓዘ በኋላ “ነነዌ በአርባ ቀን
 ውስጥ ትገለበጣለች” ብሎ ዐወጀ። ፋዮናም
 ሰዎች ስግዚአብሔርን አመኑ፤ ጸምንም ዐወጁ፤
 ሰዎቹም ሁሉ ከትልቁ እስከ ትንሹ ማቅ
 ለበሱ።

6ወሬውም ወደ ነነዌ ንጉሥ በደረሰ ጊዜ፤
 ከዙፋኑ ወረደ፤ ልብሱንም አወለቀ፤ ማቅም
 ለብሶ በዐመድ ላይ ተቀመጠ። ገዢያም
 እንዲህ ሲል በነነዌ ዐዋጅ አስነገረ፤

“ከንጉሡና ከመሳፍንቱ የወጣ ዐዋጅ፤
 ማንም ሰው ወይም እንስሳ፤ የከ
 ብት መንጋም ሆነ የበግ መንጋ፤
 ምንም ነገር አይቅመስ፤ አይብላ፤
 ውጎም አይጠጣ። ስነገር ግን ሰውም
 እንስሳም ማቅ ይልበስ፤ ሁሉም አጥ
 ብቆ ወደ ስግዚአብሔር ይጮኹ፤ ሰዎ
 ቸም ሁሉ ክፉ መንገዳቸውንና የግፍ
 ሥራቸውን ይተው። ስእኛ እንዳንጠፋ
 እግዚአብሔር ራርቶ ከጽኑ ቀጣው
 ይመለስም እንደ ሆነ ማን ያውቃል?”

10ስግዚአብሔርም ምን እንዳደረገና ከክፉ
 መንገዳቸውም እንዴት እንደ ተመለሱ ባየ

77፡11-12
 2፡8 ዘፃ32፡21፤
 14ሙ12፡21
 2፡9 ዘዐ15፡2፤
 ዘጥ30፡2፤መዝ3፡8፤
 42፡4፤50፡14፤23፤
 116፡14፤መዝ5፡45፤
 ዕብ13፡15
 3፡1 ዮና1፡1
 3፡4 ኤር18፡7-10
 3፡5 ጳጳ9፡3፤
 ማፋ11፡21፤12፡41፤
 ሉቃ11፡32
 3፡6 አዕ4፡13፤
 ኢዩ2፡8፡13፤
 ሕዝ27፡30-31
 3፡7 2ዜና20፡3፤
 ዕዝ10፡6
 3፡8 ኢዩ16፡17፤
 መዝ130፡1፤
 ኤር7፡3፤25፡5፤
 ና1፡6
 3፡9 2ሳሙ12፡22፤
 መዝ85፡3፤ኤር18፡8፤
 ኢ.ሉ.2፡14
 3፡10 ዘዐ32፡14፤
 ኤር18፡8፤አጥ7፡6

4፡1 ፋፋ፤
 ማፋ20፡11፤
 ሉቃ15፡28
 4፡2 ዘዐ22፡27፤
 ዘጥ14፡18፤ዘፃ4፡31፤
 መዝ86፡5፤15፤
 103፡8፤ኤር20፡78፤
 ኢ.ሉ.2፡13
 4፡3 ዘጥ11፡15፤
 ኢዩ7፡15፤ኤር8፡3
 4፡4 ዘፍ4፡6፤
 ማፋ20፡11-15
 4፡6 ዮና1፡17
 4፡7 ኢ.ሉ.1፡12
 4፡8 1ጥ19፡4
 4፡9 ፋፋ
 4፡11 ዮና1፡2፤
 3፡2፡10

ጊዜ ራራላቸው፤ በእነርሱም ላይ ሊያመጣ
 ያሰበውን ጥፋት አላደረገም።

ዮናስ እግዚአብሔር ምሕረት በማድረግ ተቈጣ

4 ዮናስ ግን ፈጽሞ አልተደሰተም፤ ስለዚህ
 ህም ተቈጣ። 2ወደ እግዚአብሔርም
 እንዲህ ብሎ ጸለየ፤ “እግዚአብሔር ሆይ፤
 በአገሬ ሳለሁ የተናገርሁትስ ይህን አልነበረ
 ምን? ፈጥኜ ወደ ተርሴስ ለመኩብለል የተ
 ነሡትም ለዚህ ነበር፤ አንተ ቸርና ርኅሩኅ፤
 ምሕረትህ የበዛ ከቀጣ የራቅህ ስምሳክ፤
 ጥፋትንም ከማምጣት የምትመለስ እንደ
 ሆንህ ዐውቃለሁ። 3አሁንም እግዚአብሔር
 ሆይ፤ ነፍሴን ውሰድ፤ ከምኖር መሞት ይሻ
 ለኛልና።”

4 እግዚአብሔር ግን፤ “በውኑ ልትቈጣ
 ይገባሃልን?” አለው።

5ዮናስም ከከተማዬቱ ወጥቶ በስተ ምሥ
 ራቅ በአንድ ስፍራ ተቀመጠ። በዚያም
 ለራሱ ዳስ ሠራ፤ በከተማዬቱም የሚሆኑትን
 ለማየት ከዳሱ ጥላ ሥር ተቀመጠ። 6እግዚአ
 ብሔር ስምሳክም የቅል ተክል አብቅሎ፤ የዮ
 ናስ ራስ ጥላ እንዲያገኝና ሙቀትም እንዳያ
 ስጨንቀው ከበላዩ እንዲያደግ አደረገ፤ ዮና
 ስም ስለ ቅሉ እጅግ ደስ አለው። ገነገር ግን
 በሚቀጥለው ቀን በማለዳ ስግዚአብሔር ትል
 አመጣ፤ ትሉም ቅሉን በላ፤ ቅሉም ደረቀ።
 8ፀሐይ ስትወጣ፤ ስግዚአብሔር የሚያቃጥል
 የምሥራቅ ነፍስ አመጣ፤ ፀሐይም የዮናስን
 ራስ አቃጠለ፤ እርሱም ተዘግጧል፤ መሞትም
 ፈልጎ፤ “ከምኖር መሞት ይሻለኛል” አለ።

9ስግዚአብሔር ግን ዮናስን፤ “በውኑ ስለ ቅሉ
 ልትቈጣ ይገባሃልን?” አለው።

እርሱም፤ “በርግጥ እስከ ሞት ልቈጣ
 ይገባኛል” አለ።

10እግዚአብሔር ግን እንዲህ አለው፤ “አንተ
 እንዲበቅል ወይም እንዲያድግ ላልደከም
 ክበት ለዚህ ቅል እጅግ አዝነሃል፤ በአንድ
 ሌሊት በቀለ፤ በአንድ ሌሊትም ደረቀ።
 11ታዲያ፤ እኔ ቀኝና ግራቸውን ለይተው መና
 ገር የማይችሉ፤ ከአንድ መቶ ሃያ ሺህ በላይ
 ሰዎችና አያሌ እንስሶች ለሚኖሩበት ለታ
 ላቋ ከተማ ለነነዌ ማዘን አይገባኝምን?”